mud. Kaks tallopojad tullid sõites linnast ja ollid kojo minnemas. Hans, kes eel sõitis näggi sedda innimest maggawad, ja hüdis: „siin on üks mehhike maas, se on ehk surnud ehk, jobnud.“ Tönnis, taggomisse ree peäl, piddas ka kinni, tousis mahha ja püdis tükki aega tedda ülles ärratada, agga ei ta saand kätt egga jalga likuma. Siis ütles Hans: „läkki eddasi, lasse tedda siin mag„gada, mis meil temmaga teggemist? meie „peame kojopole joudma.“ Agga Tönnis „kostis: „ei mitte wennike, minna ollen ko„lis kuulnud, et kui ka külm jo on üht in„nimest ärrawõtnud, siiski moistlikkud tok„trid tedda jälle woiwad ellusse tõsta. Aita „mind, tedda ree peale panna, ma lähhen „taggasi linna, ja wiin tedda ühhe toktri „jure.“ Hans ütles: „se olleks mul „kümnes töe, et ma ommad jallad lumnes „lähhetsin kastma, ja külmetama!“ ja nen„da sõitis ta eddasi. Agga Tönnis tõstis tedda ükspäinis omma ree peäle, läks linna taggasi, ja näggi sedda rõmo, et moistlik

tokter sedda külmetand innimest jälle ellusse saadtis.

Keik head innimesed, kui nemmad sed„da luggo kuulda saiwad, armastasid ja kiitsid Tönnist, agga Hanso laitsid nemmad temma kaddeda süddame pärrast.

Iggaüks, kellele sinno abbi tarwis lähheb, se on sinno liggimenne: selle„le sinna pead abbi teggema, kus ja kui„da sa agga jouad.

Loe mis Jesus isse sest ütleb Luka ramatus 10 peatükkis 29 salmist 37 sal„mist sadik.

———